

การศึกษาวัฒนธรรมคนตระหง่านปีพากบัณฑุ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
ภาควิชาดุริยางคศิลป์
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2539

ISBN 974-636-416-2

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

THE STUDY OF PIPAT - MON MUSIC CULTURE

NARONGRIT KONGPIN

สถาบันวิทยบริการ

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
For the Degree of Master of Arts Program in Thai Music

Department of Thai Music

Graduate School

Chulalongkorn University

1996

ISBN 974-636-416-2

พิมพ์ต้นฉบับทั้งย่อวิทยานิพนธ์ภาษาในกรอบสีเขียวนี้เพียงแผ่นเดียว

ผังก์ฤทธิ์ คงปัน : การศึกษาวัฒนธรรมคนดีของปีพากย์น้อย

(THE STUDY OF PIPAT - MON MUSIC CULTURE)

อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร.พิชิต ชัยสารี , 210 หน้า ISBN 974-636-416-2

ปีพากย์น้อย เป็นวงปีพากย์รูปแบบหนึ่ง ที่แสดงให้เห็นถึงการผสมผสานทางค้านวัฒนธรรมคนดีระหว่างน้อยและไทย ซึ่งได้มีการสร้างสรรค์ สืบทอด และพัฒนาจากอดีตถึงปัจจุบันมาโดยล้ำค่า

ในการที่วิจัยนับนี้ เพื่อศึกษาถึงประวัติและความเป็นมาของปีพากย์น้อย ตลอดทั้งวัฒนธรรมคนดีน้อยรูปแบบต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้อง ที่สำคัญคือทำการศึกษาวิชาการค้านค่าง ๆ ซึ่งเป็นองค์ประกอบของทางค้าน วัฒนธรรมคนดีของปีพากย์น้อยที่ได้ก่อร่างสร้างตัวขึ้น เพื่อการปราศภัยศักดิ์สิทธิ์ เชิงเสียง อันเป็นผลมาจากการแสวงหาความรู้ทางวิชาการ มนุษยศาสตร์ มนุษยบวิทยา วิทยาแห่งเครื่องคนดี และคนดีวิทยา ในสาระของบริบททางคนดีของไทย ซึ่งดำเนินการศึกษาตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการสังภาษณ์ การวิจัยเอกสารและการสังเกตอย่างนิ่งส่วนร่วม

ผลการวิจัยพบว่ามีวัฒนธรรมคนดีของปีพากย์น้อย 3 รูปแบบคือ น้อยร่องไห น้อยรำและทะแยນน้อย ที่มีความเกี่ยวข้องกับปีพากย์น้อย ในแง่ของกรรมทางค้านวัฒนธรรมบางส่วนของข้างที่เชื่อมโยงกัน ขณะนามาบูรณาการจนเกิดเป็นรูปแบบในการนำเสนอร่วมกัน

การศึกษาวัฒนธรรมคนดีของปีพากย์น้อย ถือเป็นการศึกษาที่มีความลึกซึ้งและมีความสำคัญในด้านภาษาและวรรณคดี ที่มีความหลากหลายและน่าสนใจ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องราว นิทาน บทกวี หรือบทละคร ที่มีความน่าสนใจ ทั้งในแง่ของเรื่องราว วาทะ คำศัพท์ และรูปแบบการเขียน ที่แสดงถึงความงามทางภาษาและความงามทางวัฒนธรรม ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ทำให้ปีพากย์น้อยเป็นแหล่งศึกษาที่มีค่าอย่างมาก สำหรับคนรุ่นหลังที่ต้องการศึกษาเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และภาษาไทย ที่มีความลึกซึ้งและน่าสนใจ ไม่แพ้กับภาษาไทยที่เป็นภาษาแม่ของประเทศไทย

ปีพากย์น้อย จึงเป็นรูปแบบงานทางศิลปะ ที่ถือว่าเป็นมรดกทางวัฒนธรรมคนดีที่สำคัญรูปแบบหนึ่ง

ภาควิชา ..... ศิริยะงค์ศิลป์
ภาษา ..... ไทย
ปีการศึกษา 2539

ลายมือชื่อนักอ่าน ..... นน.รุ่งค์ฤทธิ์ คงปัน ..... 2/2 ..... 27/2/2539
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา ..... ดร.พิชิต ชัยสารี ..... 2/2 ..... 27/2/2539
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาawan ..... ดร.พิชิต ชัยสารี ..... 2/2 ..... 27/2/2539

พิมพ์ดันดับนักศึกษาวิทยานิพนธ์ภาษาไทยในกรอบสืบสานเพียงแผ่นเดียว

#C 780061 : MAJOR THAI MUSIC
KEY WORD: MUSIC CULTURE

NARONGRIT KONGPIN : THE STUDY OF PIPAT - MON MUSIC CULTURE .

THESIS ADVISOR : PICHIT CHAISAREE . 210 pp. ISBN 974-636-416-2.

Pipat - Mon is the kind of ensemble which shows Mon - Thai music culture acculturation with the creation, enculturation and development from the past.

The purpose of this research is to study Pipat - Mon history, various kinds of Mon music culture and specifically in the element of Pipat - Mon music culture with took shape, for the existence of sonic qualities, from history, anthropology, organology and musicology in the sense of Thai context. The methodology used is qualitative research by interview, documentary study and participant - observation.

It is found that three kinds of Mon music culture ----- Mon - ronghai, Mon - rum and Taye - mon ----- are related to Pipat - Mon in the aspect of coadvaltage and the performance pattern integrality.

The study of Pipat - Mon music culture settlement discloses that the tradition master had formulated the music culture academic element by welding the tradition Mon music culture and the developed Pipat - Thai music culture together. So that Pipat - Mon is the kind of art which is to be held as the significant music culture heritage.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชา ศิริญาณกศศ.
สาขาวิชา ศิริญาณค์ไทย
ปีการศึกษา 2539

ลายมือชื่อนิสิต นรungค์ กงษ์ ใจฟ้า
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา ดร. รุ่งเรือง ใจฟ้า
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ดร. สมบัติ ใจฟ้า

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ ด้วยความเมตตาอของยิ่งจากนูกคลั่ง ฯ ดังนี้ กราบขอบพระคุณท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์พิชิต ชัยเสรี อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งได้กรุณาให้คำแนะนำ ปรึกษา ช่วยซึ่งแนะนำทุกสิ่งตลอดทั้งแก้ไขส่วนบกพร่อง ของงานเขียนตลอดทั้งเล่ม ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี กราบขอบพระคุณ น.ล.สุรักษ์ สวัสดิกุล อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ ปรึกษาและถ่ายทอดความรู้ด้วย ฯ เป็นอย่างดี กราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.ยรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร ประธานกรรมการสอน และศาสตราจารย์ดร.พัฒา สายสู กรรมการสอน วิทยานิพนธ์

กราบขอบพระคุณ อาจารย์ประเสริฐ ดาวร อาจารย์เดือน พาทยกุล อาจารย์เดือน สุนทรవิทกิน อาจารย์ศิริชชาญ พักจำรูญ อาจารย์บุญช่วย ไสววัตร อาจารย์น้ำว้า รุ่นโพธิ์ทอง อาจารย์ปืน คงลายทอง อาจารย์สมาน น้อยนิดย์ ค.ต.ทนง ธรรมิกานันท์ ฤษณะกต พงษ์เจริญ ฤษณะราน คงตรีเจริญ ฤษพิศาด บุญญูกุญญูปุจก พิสมัยรัตน์ ฤษทวีวรรณ สงวนนาน ฤษวิเชียร นาวาดิษฐ์ ฤษสมพิศ มงคลพันธ์ ครุและอาจารย์สาขาน้ำพากย์วิทยาลัยนาฏศิลป กรรมกิลปักษ์ ที่ได้กรุณาให้ ข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

กราบขอบพระคุณนัยที่วิทยาลัย ฯ ทางการพัฒนาวิทยาลัยที่สนับสนุนทุน วิจัยส่วนหนึ่งในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ กราบขอบพระคุณอาจารย์ลักษณा กลินคง หัวหน้าภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ได้กรุณาตรวจสอบแก้ไขร่างบทด้วยภาษาอังกฤษ อาจารย์วัฒนา โภคินานนท์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปบุรี ที่ให้โอกาสในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท รวมทั้งให้กำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์เสมอ กราบขอบพระคุณ ฤษพ่อ ฤษแม่ ตลอดจนพี่น้องเครือญาติทุกท่านซึ่งให้ขวัญกำลังใจในการศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ตลอดมา

หากประไชชน์ยังไม่ได้เกิดขึ้นจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้เขียนขออภัย ส่วนบุญกุศลให้แด่คุณแม่สุนิตร้า คงปืน ผู้ชุดประจำความคิดในการศึกษาต่อและใบราษฎร์ทางคนตระใหญ่ทุกท่าน ที่ได้สร้างสรรค์มรดกทางวัฒนธรรมคนตระที่มีคุณค่าเป็นผลงานที่ทำให้อุชนรุ่นหลังได้ทำการศึกษาสืบทอดกันมา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ก
สารบัญ	ก
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัสดุประสงค์ของการวิจัย	6
ขอบเขตของการวิจัย	6
วิธีดำเนินการวิจัย	9
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	10
นิยามศัพท์	11
บทที่ 2 รูปแบบในการนำเสนอวัฒนธรรมคนตรีมอย	12
มอญร้องไห้	18
มอญรำ	34
ทะเบียนอัญ	54
บทที่ 3 ความเป็นมาของปี่พายัมน้อยในแผ่นดินไทย	61
ประวัติความเป็นมาของปี่พายัมน้อย	62
มอญป่าทุ่มชา尼	91
มอญปากเกร็ด	102
มอญปากสัด	110
ปี่พายัมน้อยก่อนยุคหลังประดิษฐ์ไฟเราะ	128
ปี่พายัมน้อยยุคตั้งแต่หลังประดิษฐ์ไฟเราะเป็นต้นมา	132
บทที่ 4 วัฒนธรรมคนตรีของปี่พายัมน้อย	136
เครื่องคนตรี	137
การประสมวง	152
การประพันธ์	159
บทเพลง	162
ระเบียบวิธีการบรรเลง	166

บทบาทและหน้าที่ของแต่ละเครื่องคณตรี.....	178
ระดับเสียง.....	187
ความสัมพันธ์ทางค้านวัฒนธรรมคณตรี.....	189
บทบาทของปีพากย์มอญที่มีต่อสังคมไทย	193
บทที่ ๕ สรุปและอภิปรายผล	195
รายงานอ้างอิง	200
ภาคผนวก	205
ประวัติผู้เขียน	210

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย